

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 76/04

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť O. H., bytom B., zastúpeného advokátkou JUDr. K. M., B., vo veci porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na verejné prejednanie veci v jeho prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 477/00 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť O. H., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na verejné prejednanie veci v jeho prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 477/00, **o d m i e t a** pre neprípustnosť a zjavnú neopodstatnenosť.

2. Sťažnosť O. H., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 477/00, v y l u č u j e na samostatné konanie.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. februára 2004 doručená sťažnosť O. H., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na verejné prejednanie veci v jeho prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 477/00.

Sťažnosť odôvodnil tak, že v konaní pred okresným súdom nebolo umožnené reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu, okresný súd mu nedal príležitosť vyjadriť sa ku skutkovému stavu veci a napokon došlo k porušeniu jeho základných práv aj tým, že 5. augusta 2003 okresný súd uznesením č. k. 8 C 477/00-10 zastavil konanie o podanej žalobe, pričom konštatuje, že v zákonom ustanovenej lehote nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní, a preto okresný súd konanie zastavil podľa § 110 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyniesol tento nález:

„Okresný súd V, Prokofievova 6-12 so sídlom v Bratislave porušil tieto základné ľudské práva O. H.

- 1. zákonom ustanoveným postupom sa domáhať svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.*
- 2. na verejné prerokovanie veci v jeho prítomnosti podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky*

3. *vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a*
4. *na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.*

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva O. H. finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 130 000 Sk (slovom jednototridsať tisíc slovenských korún).“

2. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

3. Sťažovateľ tvrdí, že mu dosiaľ nebolo doručené uznesenie okresného súdu o zastavení konania, pretože v čase jeho doručovania (22. augusta 2003) sa trvalo zdržiaval na inej adrese (B.). Uznesenie prevzala jeho bývalá manželka, čo ústavnému súdu preukázal fotokópiou doručenky o doručení tohto uznesenia.

Podľa § 46 ods. 2 OSP ak nebol adresát zastihnutý, hoci sa zdržuje v mieste doručenia, doručí sa inej dospeljej osobe bývajúcej v tom istom byte alebo v tom istom dome, alebo zamestnanej na tom istom pracovisku, ak je ochotná obstať odovzdanie

písomnosti. Základným zákonným predpokladom na riadne a účinné doručenie uznesenia je to, že sa adresát zdržuje v mieste doručenia.

Okresný súd však doručoval sťažovateľovi na adresu, na ktorej sa nezdržiaval. Potvrdzujú to obsahy iných spisov tohto súdu aj výpoveď jeho bývalej manželky vo veci sp. zn. 8 C 328/99 okresného súdu (zápisnica o tom bola predložená ústavnému súdu), kde uvádza, že od 18. apríla 1997 sťažovateľ sa odsťahoval z adresy B. Z uvedeného vyplýva, že uznesenie o zastavení konania vo veci sp. zn. 8 C 477/00 dosiaľ nebolo účinne doručené a konanie preto nebolo dosiaľ právoplatne skončené.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde však sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Z opísaného skutkového stavu ústavný súd považuje za účinný postup v prípade sťažovateľa úkon, ktorým sťažovateľ požiada o riadne doručenie uznesenia, ktorým bolo konanie pod sp. zn. 8 C 477/00 zastavené, a po jeho doručení podľa vlastného uváženia rozhodne o ďalšom procesnom postupe.

Vychádzajúc z uvedených právnych názorov a skutkového stavu ústavný súd odmietol sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namietal porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy pre neprípustnosť (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

4. Sťažovateľ tvrdil, že v jeho veci vedenej pod sp. zn. 8 C 477/00 dosiaľ nebolo vykonané ani jedno pojednávanie, na ktorom by sa vykonávalo dokazovanie. Toto svoje tvrdenie podporil predložením fotokópie zápisnice o pojednávaní z 15. mája 2002, z ktorej ústavný súd zistil, že toto pojednávanie bolo jediným pojednávaním, na ktorom došlo len k prerušeniu konania podľa § 110 OSP.

Porušenie základného práva na verejné prejednanie veci v prítomnosti sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy však predpokladá, že sa vo veci, v ktorej malo dôjsť k porušeniu týchto základných práv, konalo a vykonávali dôkazy. K takýmto úkonom okresného súdu nedošlo, a preto niet žiadnej príčinnej súvislosti medzi uvedenými základnými právami a postupom súdu vo veci sp. zn. 8 C 477/00. Ak ústavný súd nezistí príčinnú súvislosť a reálnu možnosť namietaného porušenia označených základných práv postupom všeobecného súdu, musí sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

Zo skutkového stavu opísaného sťažovateľom a potvrdeného aj fotokópiou zápisnice vyplýva, že v označenej veci sa žiadne dokazovanie nevykonávalo, a preto nemohlo reálne dôjsť k porušeniu jeho základných práv spojených s prítomnosťou na pojednávaní a vykonávaním dokazovania. Preto ústavný súd v tejto časti odmietol sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5. Sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prejednanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, vylúčil na samostatné konanie (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 OSP), pretože rozhodnutie o jej prijateľnosti závisí od ďalšieho procesného postupu sťažovateľa po doručení uznesenia o zastavení konania vo veci sp. zn. 8 C 477/00.